

§ 7. Pracodawca powinien zapewnić zachowanie odpowiednich warunków higienicznosanitarnych przygotowywania oraz spożywania posiłków i napojów.

§ 8. Pracownikom nie przysługuje ekwiwalent pieniężny za posiłki i napoje.

§ 9. Traci moc uchwała nr 134 Rady Ministrów z dnia 8 października 1984 r. w sprawie zasad wydawa-

nia posiłków profilaktycznych i regeneracyjnych wzmacniających pracownikom zatrudnionym w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub szczególnie uciążliwych (Monitor Polski Nr 25, poz. 168).

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 2 czerwca 1996 r.

Prezes Rady Ministrów: *W. Cimoszewicz*

280

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 maja 1996 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie uprawnień pracowniczych osób wykonujących pracę nakładczą.

Na podstawie art. 303 § 1 Kodeksu pracy zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 31 grudnia 1975 r. w sprawie uprawnień pracowniczych osób wykonujących pracę nakładczą (Dz. U. z 1976 r. Nr 3, poz. 19, z 1985 r. Nr 37, poz. 175, z 1988 r. Nr 10, poz. 76, z 1989 r. Nr 47, poz. 254 oraz z 1990 r. Nr 28, poz. 165) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rozporządzenie stosuje się do osób wykonujących pracę nakładczą, zwanych dalej „wykonawcami”, na rzecz pracodawców, zwanych dalej «nakładcami».”;

2) w § 2 skreśla się ust. 3;

3) w § 3:

a) w ust. 1 w zdaniu drugim wyrazy „wynagrodzenia, uznanego aktualnie za najniższe dla pracowników gospodarki uspołecznionej” zastępuje się wyrazami „najniższego wynagrodzenia określonego przez Ministra Pracy i Polityki Socjalnej na podstawie art. 77⁴ pkt 1 Kodeksu pracy, zwanego dalej «najniższym wynagrodzeniem»”,

b) w ust. 2 wyrazy „wynagrodzenia uznanego aktualnie za najniższe dla pracowników gospodarki uspołecznionej” zastępuje się wyrazami „najniższego wynagrodzenia”;

4) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. 1. Nakładca nie może wypowiedzieć umowy w okresie urlopu wypoczynkowego wykonawcy ani w okresie jego niezdolności do pracy z powodu choroby lub odosobnienia ze względu na chorobę zakaźną, jeżeli nie upłynął jeszcze okres uprawniający do rozwiązania umowy bez wypowiedzenia na podstawie przepisu § 6 ust. 1 pkt 3, chyba że jest to spowodowane ogłoszeniem upadłości nakładcy lub jego likwidacją albo zaniechaniem systemu pracy nakładczej.

2. Nakładca nie może wypowiedzieć umowy w okresie między powołaniem wykonawcy na ćwiczenia lub przeszkolenie wojskowe a ich odbyciem, chyba że jest to spowodowane ogłoszeniem upadłości nakładcy lub

jego likwidacją albo zaniechaniem systemu pracy nakładczej.

3. Nakładca nie może, bez zgody zakładowej organizacji związkowej, wypowiedzieć ani rozwiązać umowy z wykonawcą będącym członkiem zarządu tej organizacji, chyba że jest to uzasadnione ogłoszeniem upadłości nakładcy lub jego likwidacją albo zaniechaniem systemu pracy nakładczej, osiągnięciem wieku emerytalnego lub uzyskaniem prawa do renty z tytułu zaliczenia do I lub II grupy inwalidów.”;

5) w § 6:

a) w ust. 1 wyrazy „Zakład pracy” zastępuje się wyrazem „Nakładca”,

b) w ust. 2 wyrazy „zakład pracy” zastępuje się wyrazem „nakładcę”;

6) w § 7:

a) w ust. 1 wyrazy „Zakład pracy” zastępuje się wyrazem „Nakładca”,

b) w ust. 2 w zdaniu pierwszym wyrazy „zakład pracy” i wyrazy „zakładu pracy” zastępuje się odpowiednio wyrazem „nakładcę” i wyrazem „nakładcy” oraz skreśla się wyrazy „przez zakład pracy”;

7) w § 7a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W razie konieczności ograniczenia systemu pracy nakładczej z przyczyn określonych w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1990 r. Nr 4, poz. 19, Nr 10, poz. 59 i Nr 51, poz. 298, z 1991 r. Nr 83, poz. 372, Nr 106, poz. 457 i Nr 113, poz. 491, z 1992 r. Nr 21, poz. 84, z 1994 r. Nr 1, poz. 1 i z 1996 r. Nr 24, poz. 110), zwanej dalej „ustawą”, nakładca może rozwiązać, w drodze wypowiedzenia, umowy z wykonawcami, o których mowa w § 5 i 7, z zachowaniem trybu postępowania określonego w ust. 2-4.”,

b) w ust. 2 skreśla się wyrazy „o pracę nakładczą”, a wyrazy „kierownik zakładu pracy” zastępuje się wyrazem „nakładca”.

- c) w ust. 3 wyrazy „kierownikowi zakładu” zastępuje się wyrazem „nakładcy”,
- d) w ust. 4 wyrazy „kierownik zakładu pracy” zastępuje się wyrazem „nakładca” oraz skreśla się wyrazy „o pracę nakładczą”;
- 8) w § 8 w ust. 1 wyrazy „jeżeli zakład społecznej służby zdrowia stwierdzi szkodliwy wpływ wykonywanej pracy na jego zdrowie, a zakład pracy” zastępuje się wyrazami „jeżeli zostało wydane orzeczenie lekarskie stwierdzające szkodliwy wpływ wykonywanej pracy na jego zdrowie, a nakładca”;
- 9) w § 9 w ust. 1 wyrazy „zakład pracy” zastępuje się wyrazem „nakładcę”;
- 10) § 9a otrzymuje brzmienie:
 „§ 9a. O zamierzonym rozwiązaniu umów z wykonawcami z powodu ogłoszenia upadłości nakładcy lub jego likwidacji albo zaniechania systemu pracy nakładczej lub ograniczenia systemu pracy nakładczej powodującego konieczność rozwiązania umów z co najmniej 10% wykonawców z przyczyn określonych w art. 1 ust. 1 ustawy, nakładca jest obowiązany zawiadomić właściwy miejscowo rejonowy urząd pracy przed terminem dokonywania wypowiedzeń.”;
- 11) w § 9b:
 a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 „1. Jeżeli umowa z wykonawcą została rozwiązana w wyniku dokonanego wypowiedzenia z powodu ogłoszenia upadłości nakładcy lub jego likwidacji albo w związku z zaniechaniem lub ograniczeniem systemu pracy nakładczej z przyczyn, o których mowa w art. 1 ust. 1 ustawy, wykonawcy przysługuje odprawa pieniężna.”;
- b) w ust. 3 skreśla się wyrazy „o pracę nakładczą”,
- c) w ust. 5 wyrazy „zakładu pracy” zastępuje się wyrazem „nakładcy”,
- d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
 „6. W razie zbiegu prawa do odprawy przewidzianej w ust. 2 i odprawy pieniężnej w związku z przejściem na rentę lub emeryturę, wykonawcy przysługuje jedna, korzystniejsza dla niego odprawa.”;
- e) skreśla się ust. 7–11;
- 12) w § 9c skreśla się wyrazy „i dodatku wyrównawczego” oraz wyrazy „o pracę nakładczą”;
- 13) § 10 otrzymuje brzmienie:
 „§ 10. 1. W związku z rozwiązaniem umowy nakładca jest obowiązany niezwłocznie wydać wykonawcy świadectwo pracy nakładczej. Przepisy art. 97 § 2 Kodeksu pracy stosuje się odpowiednio.
 2. W świadectwie pracy nakładczej nakładca zamieszcza informację o okresie pracy nakładczej, w którym wykonawca uzyskał wynagrodzenie w wysokości co najmniej 50% najniższego wynagrodzenia, a w przypadku rozwiązania umowy z przyczyn określonych w § 9b ust. 1 — także in-
- formację o przyczynie rozwiązania tej umowy.
3. Przepisy art. 99 Kodeksu pracy stosuje się odpowiednio.”;
- 14) w § 11:
 a) w ust. 1 wyrazy „zakład pracy” zastępuje się wyrazem „nakładca”,
- b) w ust. 2 wyrazy „zakład pracy” zastępuje się wyrazem „nakładcę”, a wyrazy „wynagrodzenia uznanego aktualnie za najniższe dla pracowników gospodarki uspołecznionej” zastępuje się wyrazami „najniższego wynagrodzenia”;
- 15) § 12 otrzymuje brzmienie:
 „§ 12. 1. Wykonawcy przysługuje wynagrodzenie za wykonaną pracę obliczone według stawek jednostkowych, a gdy jest to uzasadnione rodzajem pracy — przy zastosowaniu innej odpowiedniej formy wynagrodzenia za tę pracę, ustalonej w umowie lub w obowiązujących u danego nakładcy zasadach wynagradzania wykonawców.
 2. Wykonawcom przysługują także inne składniki wynagrodzenia i świadczenia związane z pracą, określone dla pracowników zatrudnionych u danego nakładcy, jeżeli prawo do tych składników wynagrodzenia i świadczeń oraz zakres ich stosowania do wykonawców ustala układ zbiorowy pracy, regulamin wynagradzania albo umowa.
 3. Do wynagrodzenia za pracę nakładczą stosuje się odpowiednio przepisy art. 78 § 1, art. 82 i 83 Kodeksu pracy.
 4. Wynagrodzenie za pracę nakładczą podlega ochronie na zasadach określonych w przepisach art. 84–91 Kodeksu pracy.
 5. Wykonawcy przysługuje prawo do wynagrodzenia określonego w art. 92 Kodeksu pracy.”;
- 16) skreśla się § 13;
- 17) w § 14 wyrazy „wynagrodzenia uznanego aktualnie za najniższe dla pracowników gospodarki uspołecznionej” zastępuje się wyrazami „najniższego wynagrodzenia”;
- 18) w § 15 w ust. 1 na końcu dodaje się wyrazy „w wymiarze 1/12 należnego urlopu za każdy przepracowany miesiąc, z zastrzeżeniem ust. 2”;
- 19) w § 16:
 a) skreśla się ust. 1,
 b) w ust. 2 skreśla się wyrazy „170 i”;
- 20) § 17 otrzymuje brzmienie:
 „§ 17. 1. Wykonawcy za czas urlopu wypoczynkowego przysługuje wynagrodzenie obliczone na podstawie przeciętnego wynagrodzenia uzyskanego przez niego w okresie 12 miesięcy poprzedzających miesiąc rozpoczęcia urlopu, a jeżeli urlop jest udzielany za okres krótszy — na podstawie przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z okresu faktycznie przepracowanego”;

- wanego, obejmującego pełne miesiące kalendarzowe.
2. Wynagrodzenie za 1 dzień urlopu ustala się dzieląc przeciętne miesięczne wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, przez 22.
 3. Wynagrodzenie za czas urlopu ustala się mnożąc wynagrodzenie za 1 dzień urlopu przez liczbę dni udzielonego urlopu.
 4. Ekwiwalent pieniężny za nie wykorzystany w całości lub w części urlop oblicza się jak wynagrodzenie za urlop.”;
- 21) w § 19 wyrazy „Zakład pracy” zastępuje się wyrazem „Nakładca”;
- 22) w § 20:
- a) w ust. 1 wyrazy „zakład pracy” zastępuje się wyrazem „nakładca”,
 - b) w ust. 2 wyrazy „wynagrodzenia uznanego aktualnie za najniższe dla pracowników gospodarki uspołecznionej” zastępuje się wyrazami „najniższego wynagrodzenia”,
 - c) w ust. 3 wyrazy „zakład pracy” zastępuje się wyrazem „nakładca”, a wyrazy „przepis § 11” zastępuje się wyrazami „przepis § 11 ust. 2”;
- 23) w § 21:
- a) w ust. 1 w zdaniu drugim liczbę „233” zastępuje się liczbą „211”,
 - b) w ust. 2 wyrazy „Zakład pracy” zastępuje się wyrazem „Nakładca”;
- 24) w § 22:
- a) w ust. 1 wyrazy „zakład pracy” zastępuje się wyrazem „nakładca”,
 - b) w ust. 2 wyrazy „zakład pracy” zastępuje się wyrazem „nakładcę”,
 - c) w ust. 3 wyrazy „w lokalu zakładu pracy” zastępuje się wyrazami „w pomieszczeniach pracy należących do nakładcy”;
- 25) § 23 otrzymuje brzmienie:
„§ 23. W zakresie ochrony zdrowia stosuje się odpowiednio przepisy art. 220 § 1, art. 221 § 1—3, art. 222 § 1 i 3, art. 223, 226, 229 § 1, 2, 4, 5 i 6, art. 234, 235, 237³, 237⁴ i art. 237⁶ § 1 i 3 Kodeksu pracy.”;
- 26) w § 24:
- a) skreśla się ust. 1,
 - b) w ust. 2:
 - w zdaniu pierwszym wyrazy „zakład pracy” zastępuje się wyrazem „nakładca”,
 - w zdaniu drugim wyrazy „wynagrodzenia uznanego aktualnie za najniższe dla pracowników gospodarki uspołecznionej” zastępuje się wyrazami „najniższego wynagrodzenia”,
 - c) skreśla się ust. 4;
- 27) w § 25:
- a) skreśla się oznaczenie ust. 1, a wyrazy „zakład pracy” zastępuje się wyrazem „nakładca”,
 - b) skreśla się ust. 2;
- 28) w § 28 w ust. 2 skreśla się wyrazy „przystępującego aktualnie pracownikom gospodarki uspołecznionej”;
- 29) w § 30 wyrazy „zakładowi pracy” zastępuje się wyrazem „nakładcy”;
- 30) § 31 otrzymuje brzmienie:
„§ 31. 1. Nakładca zatrudniający stale co najmniej 20 wykonawców ustala regulamin pracy nakładczej. Nakładca, u którego działa zakładowa organizacja związkowa, zasięga opinii tej organizacji przed ustaleniem regulaminu.
2. Regulamin pracy nakładczej określa wzajemne obowiązki nakładcy i wykonawców, w szczególności zasady i tryb przydziału pracy, terminy i sposób wypłacania wynagrodzenia za pracę oraz zwrotu wykonawcom kosztów produkcji, terminy i miejsce wydawania surowców i materiałów oraz przyjmowania wykonanych produktów i usług.
 3. Nakładca jest obowiązany zapoznać wykonawcę z treścią regulaminu pracy nakładczej przed jego przystąpieniem do pracy.”;
- 31) w § 32:
- a) w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
„Do okresu pracy nakładczej wlicza się również okresy służby wojskowej oraz służby w Policji, Urzędzie Ochrony Państwa, Służbie Więziennej, Straży Granicznej i Państwowej Straży Pożarnej — na warunkach obowiązujących pracowników.”,
 - b) w ust. 2 wyrazy „wynagrodzenia uznanego w tym okresie za najniższe dla pracowników gospodarki uspołecznionej” zastępuje się wyrazami „najniższego wynagrodzenia w tym okresie”;
- 32) § 34 otrzymuje brzmienie:
„§ 34. Do wykonawców będących inwalidami wojennymi oraz kombatantami stosuje się odpowiednio przepisy art. 14, 19 i 20 ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 13, poz. 68, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 36, poz. 206, z 1991 r. Nr 104, poz. 450, z 1992 r. Nr 21, poz. 84, z 1993 r. Nr 129, poz. 602, z 1994 r. Nr 10, poz. 37 oraz z 1995 r. Nr 4, poz. 17 i Nr 138, poz. 681) oraz art. 9 i 10 ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. Nr 17, poz. 75 i Nr 104, poz. 450, z 1992 r. Nr 21, poz. 85, z 1993 r. Nr 29, poz. 133, Nr 129, poz. 602 i Nr 134, poz. 645, z 1994 r. Nr 99, poz. 482 oraz z 1995 r. Nr 4, poz. 17 i Nr 138, poz. 681).”;
- 33) skreśla się załącznik do rozporządzenia.
§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 2 czerwca 1996 r.

Prezes Rady Ministrów: *W. Cimoszewicz*